

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoE/100/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712212495
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6712212495.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členiek JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Miriam Boborovej Sninskej, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, proti povinnému: 1/ J. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom obec B., XXX XX B., 2/ U. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX/XX, XXX XX B., zast. JUDr. Ľubomír Ivan, advokát so sídlom Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, na vymoženie pohľadávky vo výške 5.900,63,- Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Evou Ondrejkovou, Exekútorský úrad so sídlom Turčianska 50, 821 09 Bratislava, pod spis. zn. EX 1554/12, o odvolaní povinného 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, č.k. 33Er/551/2012-83 zo dňa 28. januára 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Zvolen, č.k. 33Er/551/2012-83 zo dňa 28. januára 2019, p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie prvou výrokovou vetou zamietol návrh povinnej 2/ na odklad exekúcie a druhou výrokovou vetou zamietol návrh povinnej 2/ na zastavenie exekúcie.

2. Súd prvej inštancie na odôvodnenie uviedol, že dňa 26.10.2012 bol súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie, a to na podklade právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Zvolen pod č.k. 21Ro/189/2011-40 dňa 30.11.2011. Dňa 12.02.2018 povinná 2/ doručila súdu návrh na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie, ako aj návrh na odklad exekúcie. V tomto podaní povinná 2/ uviedla, že Okresný súd Zvolen vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že okrem iného sa povinný 1/ stal preberateľom nezaplateného úveru, ktorý je predmetom tohto exekučného konania. Z uvedeného dôvodu považuje povinná 2/ predmetnú exekúciu za neprípustnú a navrhla, aby táto bola voči nej zastavená. K návrhu povinnej 2/ sa vyjadril súdny exekútor ako aj oprávnený. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní poukázal na ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka a uviedol, že súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, a teda pôsobí len medzi dotknutými účastníkmi konania - povinným 1/ a povinnou 2/, pričom oprávnený, ktorý účastníkom konania o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva nebol, má právo požadovať splnenie dlhu od hociktorého z bývalých manželov. Súd však uviedol aj to, že právo povinnej 2/ vymáhať od povinného 1/ tú časť dlhu, ktorú oprávnenému sama splatí, nie je dotknuté. Na základe dospel k názoru, že neexistuje dôvod, pre ktorý by bola exekúcia vedená proti povinnej 2/ neprípustná a ktorý by odôvodňoval zastavenie exekúcie. Návrh povinnej 2/ na odklad exekúcie ako nedôvodný zamietol.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinná 2/, ktorá navrhla, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo, aby uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že odvolaniu v celom rozsahu vyhovie. V odvolaní povinná 2/ uviedla, že nepovažuje za správne, aby bola voči nej naďalej vedená exekúcia, keďže v samotnom konaní o vyporiadaní BSM sa povinný 1/ zaviazal, že pohľadávku oprávneného zaplatí

v celom rozsahu. Povinná 2/ je toho názoru, že momentom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, ktorým došlo k vyporiadaniu BSM, má byť predmetná exekúcia vedená len voči osobe, ktorá je za tento dlh zodpovedná. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje povinná 2/ za nesprávne a nezákonné, pričom uviedla, že súd sa nedostatočne vysporiadal s dôvodmi odvolania a poukázal len na stanoviská oprávneného a súdneho exekútora. Namietala aj, že súd neprihliadol na skutočnosť, že exekúcia nemôže byť vedená voči dvom povinným, keďže procesné spoločenstvo na strane povinných je vylúčené. Aj uvedené je podľa nej dôvodom na zastavenie exekúcie.

4. K odvolaniu povinnej 2/ vyjadrenie podané nebolo.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie povinnej 2/ nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

6. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že dňa 25.07.2012 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh právneho predchodcu oprávneného na vykonanie exekúcie. Následne, dňa 13.08.2012, požiadal súdny exekútor súd prvej inštancie o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to na podklade právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu Okresného súdu Zvolen, č.k. 21Ro/189/2011-40 zo dňa 30.11.2011. Súdny exekútor bol vykonávaním exekúcie poverený dňa 26.10.2012. Uznesením č.k. 33Er/551/2012-26 zo dňa 18.05.2017 pripustil súd prvej inštancie, aby pôvodný oprávnený vystúpil z konania a na jeho miesto vstúpil súčasný oprávnený.

7. Dňa 12.02.2018 doručila povinná 2/ súdu návrh na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a zastavenie exekúcie spolu s návrhom na odklad exekúcie. Svoj návrh odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen, č.k. 13C/134/2016 súd vyporiadal BSM tak, že okrem iného sa povinný 1/ stal preberateľom nezaplateného úveru, ktorý je predmetom tohto konania. Nakoľko týmto rozsudkom došlo k vyporiadaniu BSM, v rámci ktorého sa výlučne povinný 1/ stal preberateľom záväzku, ktorý je predmetom tohto exekučného konania, navrhla, aby voči nej bola exekúcia zastavená, nakoľko je neprípustná a došlo voči nej k zániku práva priznaného exekučným titulom. Navrhla preto, aby súd voči nej zastavil exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Vzhľadom na uvedené povinná 2/ navrhla, aby súd povolil odklad exekúcie, a to až do právoplatného rozhodnutia o jej návrhu na zastavenie exekúcie.

8. K návrhu povinnej 2/ podal vyjadrenie súdny exekútor, ktorý uviedol, že rozsudok Okresného súdu Zvolen, ktorým bolo vyporiadané BSM nemá žiadne právne účinky na prebiehajúce exekučné konanie, nakoľko v exekučnom konaní vystupuje tretia osoba, a to veriteľ, ktorý nebol pri vysporadúvaní svojej pohľadávky a dlhu prítomný, preto rozsudok voči nemu nemá právne účinky. Uviedol, že povinná 2/ nespĺňa podmienky na zastavenie exekúcie, nakoľko vyporiadanie BSM nie je dôvodom na zastavenie exekúcie voči povinnej 2/.

9. Obdobne sa k návrhu povinnej 2/ na zastavenie exekúcie vyjadril aj oprávnený, ktorý uviedol, že konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoze manželstva je sporovým konaním, pričom výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku. Takéto rozhodnutie nemá účinky erga omnes a je záväzne len pre strany sporového konania. Na základe uvedeného so zastavením exekúcie nesúhlasil.

10. Podľa § 150 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

11. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie v napadnutom uznesení a s jeho názorom sa v plnom rozsahu stotožnil.

12. Súd prvej inštancie sa v bode 10. napadnutého uznesenia dostatočne podrobne vyjadril ku skutočnosti, že vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa týka len zainteresovaných strán, a teda povinného 1/ a povinnej 2/ ako bývalých manželov, a nie tretích osôb. Súd preto správne konštatoval, že rozsudok o vyporiadaní BSM pôsobí inter partes a nie erga omnes - voči všetkým, ako sa mylne domnieva povinná 2/, resp. jej právny zástupca. Na to, aby súdom schválené prebratie nezaplateného úveru malo účinky aj voči tretej osobe, v prejednávanej veci voči oprávnenému, boli povinní 1/ a 2/ povinní dohodnúť sa po právoplatnosti rozsudku o vyporiadaní BSM s oprávneným ako veriteľom na úprave obsahu zmluvy, na základe ktorej by sa upravila povinnosť povinných voči veriteľovi tak, že povinný zo zmluvy by bol už len jeden z exmanželov. Až následne by sa povinná 2/ mohla v tomto exekučnom konaní domáhať vyhlásenia exekúcie za neprípustnú a jej zastavenia.

13. Povinná 2/ v odvolaní uviedla totožné skutočnosti ako v návrhu na zastavenie exekúcie, s ktorými sa už vysporiadal súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, preto považoval odvolací súd za nehospodárne vyjadrovať sa opätovne k uvedeným skutočnostiam.

14. Odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie rozhodol na základe zákonných ustanovení, a to, že nerozhodol v prospech povinnej 2/ nezakladá jeho nesprávne alebo nezákonné rozhodnutie, ako mylne uvádza povinná 2/ vo svojom odvolaní. Ide teda o ďalšiu námietku povinnej 2/, s ktorou sa odvolací súd nemohol stotožniť.

15. Povinná 2/ namietala, že súd sa s jej tvrdeniami nevysporiadal a vyslovene poukázal len na vyjadrenia oprávneného a súdneho exekútora. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia iba uviedol, čo bolo obsahom vyjadrení súdneho exekútora a oprávneného, ktoré podali k návrhu povinnej 2/ na zastavenie exekúcie, pričom ich nijak neposudzoval a svoj záver podložil zákonnými ustanoveniami. Zároveň je nevyhnutné dodať, že skutočnosť, že súd nerozhodol v prospech povinnej 2/ nie je možné považovať za nesprávny alebo nezákonný postup súdu, ako sa snaží povinná 2/ prezentovať.

16. K námietke povinnej 2/ ohľadom nemožnosti existencie procesného spoločenstva na strane povinných v exekučnom konaní odvolací súd uvádza, že subjektívna kumulácia tak na strane oprávneného, ako aj na strane povinného je možná aj v exekučnom konaní, preto súd vyhodnotil túto námietku povinnej 2/ za irelevantnú. Exekúciu je možné uskutočniť iba v prospech toho a proti tomu, kto je označený v exekučnom titule. Keďže v exekučnom titule - v prejednávanej veci je to platobný rozkaz - sú povinnými dva subjekty, nič nebráni tomu, aby sa exekúcia uskutočňovala voči obojom povinným. Pasívna solidárna zodpovednosť v exekučnom konaní má pritom za následok, že oprávnený sa môže domáhať plnenia voči ktorémukoľvek povinnému, avšak zo žiadnych ustanovení zákona nevyplýva tvrdenie povinnej 2/, že exekúciu nemožno viesť voči viacerým povinným naraz, resp. že táto skutočnosť je zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie. Zo samotného inštitútu pasívneho nerozlúčného spoločenstva vyplýva, že ak dlh splní jeden z dlžníkov, povinnosť ostatných zaniká a súdny exekútor od ďalšieho vykonávania exekúcie upustí. Následne ten povinný, ktorý plnil má právo domáhať sa voči ostatným povinným zaplatenia toho, čo plnil z titulu bezdôvodného obohatenia.

17. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k názoru, že povinná 2/ v odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, a tak ako súd prvej inštancie, ani odvolací súd nezistil dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku.

18. Z odvolania povinnej 2/ vyplýva, že napadla uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu, a teda aj výrok, ktorým súd zamietol jej návrh na povolenie odkladu exekúcie. Keďže však povinná 2/ v tejto časti svoje odvolanie neodôvodnila a odvolací súd je v zmysle § 379 CSP viazaný rozsahom odvolania, obmedzil sa len na konštatovanie správnosti aj tohto výroku.

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).